

Velykų Šventė.

Misių Lektija iš sv. Povylo pirmojo laiško Korintiečiams 5, 9—8.

Broliai: išvalykite seną raugą, kad būtumėte naujas apšlakstymas, kaip esate pręskti. Nes mūsų Pasha yra auktas Kristus. Tai-gi kelkime puotą nebe senuoju rauginu, nei piktybės ir nedorybės raugu, bet nuoširdumo ir tiesos pręskomis duonomis.

Lektijos Paaiškinimas

Dievas buvo įsakęs Žydams, kad Velykų šventė truktų aštuonias dienas, ir kad tuo laiku niekas nevalgytų raugintos duonos. Todel tikintieji Žydai prieš Velykas labai valgydavo savo namus, kad juose neliktų nei trupinėlį raugintos duonos. Rauginimas jiems reikšdavo sugedusią prie nuodėmių pajunkusią žmogaus prigimtį, o pręskas valgis jiems išrodė esąs lyg ženklas pasitaisiusio gero apsigėjimo.

Tarpe Korintiečių krikščionių daug buvo gimusių ir augusių Žydų žemėje. Jie visi žinojo tas žydiškas pažiūras. Šventasis tat Povylas rašydavimas jiems, kad jų dvasia būtų pręska, kad jie būtų dvasioje nebuvi, sugedimo raugo. Korintiečiai jau žinojo, kad baimingas smulkių raugintos duonos trupinių ieškojimas ir išslavimas jų iš namų jau nebe priedermė krikščionims. Tai-gi dar smarkiau jis jiems primena, kad jų dvasia būtų tokia gera, kokios reikalą reikšdavo Senojo Įstatymo apeigos.

Žydų Velykos vadindavosi Peisach, t. y. perėjimas. Ta šventė minėdavo jų tautos išėjimą iš Egipto vergijos ir atkeliavimą į žadėtąją žemę. Grekai tą žydišką tos šventės vardą išardavo savitškai "Pasche." Lotyniškai pasidarė Pascha. Tuo vardu vadindavo ne vien pačią šventę, bet ir svarbiausiąją tos šventės auką, butent avinėlių, kurį kiekviena šeima valgydavo savo namuose.

Šventasis Povylas primena, kad krikščionys jau nebe avinėlių aukoja ir valgo, bet kad jų auka yra pats Kristus, Kurio Kuną ir Kraują švenčiausiam Sakramente krikščionys valgydavo savo bažnyčiose. Apie tą Sakramentą Apaštalas rašo trumpai ir tik taip, kad žinantieji atsimintų, o nežinantieji nesuprastų. Sv. Povylo laikais švenčiausias Sakramentas buvo labai slepiamas, kad pašaliečiai nepatirtų.

Priminęs krikščionims, kad jų velykinė auka yra Kristus, o ne gyvulėlis, kad jiems reikia valyti širdis, o ne namus, sv. Povylas apaštalas pamokina, kad turime saugotis piktnuodė, neteisybės, o turime rūpintis gyventi nuoširdžiai su lig tiesos.

Krikščionių Velykos buvo beveik tuo pačiu laiku kaip ir Žydų Velykos, bet tų dviejų švenčių reikšmė yra nevienokia. Žydams ji primena Egipto vergijos pabaigą; krikščionims ji primena Kristaus mirtį ir atsikėlimą iš numirusių. Krikščionys savo Velykose nepaniekinio išėjimą iš Egipto. Tas išėjimas buvo drauge ir pranašystė, kad Kristus išves visus žmones iš pragaro vergijos.

Aiškiai susiekia krikščionių

šventė su Žydų šventė ir Žydų Velykos penkiolika simtų metų senesnės už musiškes. Tečiau klystų kiekvienas, kas sakytų, buk krikščionių Velykos neturi savytos reikšmės. Musų laikais yra gana daug žmonių, kurie pamatę dviejų tikėjimų šventes susisiekiant, tuojaus spėja, buk jaunesnėji esant tikrai senesnės neteisėtą skreipimas. Tie žmonės labai nekiliai žūri į dalykus ir ne nuomones taiko prie faktų, o faktus prie nuomonių, todel ir įstringa klaidon.

MISIŲ EVANGELIJA SULIG SV. MORKAUS 16, 1—7.

Anuo metu Marija Magdalena ir Marija Jokubo ir Saliomė nusipirko kvėpalų, kad atėjusios pateptų Jėzų ir labai anksti pirmą po subatos ateina pas kapą jau saulei užtekėjus. Ir kalbėjo tarp savęs: kas mums atris akmenį nuo kapo angos? Ir pažiūrėjusios pamatė akmenį atristą. Nes buvo labai didelis. Ir jėjusios į kapą išvydo jaunikaitei sėdintį dešinėje, apsidengusį baltu rubu ir mustebo. Jis tarė joms: Nesibijokite visai: Ieškote Nazariečio Jėzaus, kuris tapo prikaltas prie kryžiaus: atsikėlė iš numirusių: jo nebėra čionai: štai vieta, kur jis buvo padėtas. Bet eikite pasakykite jū mokiniams ir Petriui, kad pirma jus nueis į Galilėją. Ten jį regėsite, kaip yra sakęs jums.

Evangelijos Paaiškinimas.

Keturi Jėzaus mokiniai aprašė jo mirtį ir iš numirusių atsikėlimą: Mateušas, Morkus, Liukas ir Jonas. Visose keturiose Evangelijose Kristaus atsikėlimo aprašymai yra pačioje pabaigoje. Kadangi Velykose, kaip ir kitose šventėse, skaitoma tik vienos Evangelijos ištrauka, tai ir šiandie Mišiose skaitoma tik šv. Morkaus aprašymas, kaip Jėzus kėlėsi iš numirusių, arba kaip Moterys jėjusios į kapą rado jį tuščią. Prie to aprašymo šv. Morkaus Evangelijoje pridėti dar šitie žodžiai: "Bet jos išėjusios bėgo nuo kapo, nes buvo užpuolus ant jų baimė ir išgąstis ir niekam nieko nepasakė, nes bijojosi." (Mork. 16, 8).

Sv. Mateušas sako, kad jos ne vien bijojosi, bet ir džiaugėsi ir dar pridėda: "Ir štai Jėzus susitiko jas tardamas: Sveikos. O jos priėjo artyn ir nutvėrė jo kojas ir pagarbino. J. Tada tarė joms Jėzus: Nesibijokite, eikite pranešti mano broliams, kad eitų į Galilėją: ten mane matys." (Mat. 28, 9—10).

Sv. Liukas aiškiai rašo: "Sugrįžusios iš kapo pranešė tų visa aiems vienuolikai ir kitiems visiems" (Liuk. 24, 9).

Jeigu sustatytume sv. Liuką su sv. Morkum, tai išeitų lyg kad vienas prieštarauja kitam, nes Morkus sako, kad jos niekam nesakiusios, o Liukas tvirtina, kad pasakiusios vienuolikai apaštalų ir kitiems visiems. Tiktai suėmę visų evangelistų žodžius vienon vieton suprantame kaip buvo.

Moterys radusios tuščią kapą ir išgirdusios angelų kalbą nusigandusios parbėgo ir niekam nieko nesakė. Jėzus pasirodė joms ir panaikines jų baimę atkartojų paliepiamą jų

sakyti apaštalam. Tada jos jau ir išpildė.

Su sv. Raštu reikia atsargiai apseiti: tuos pačius dalykus aprašytus keliose vietose reikia visus sudėti ir sutaikinti. Tuomet pasirodo tiesa. Jei tiktai vieną kitą vietą išgriebi, tai gali susidaryti klaidą. Del to taip daug žmonių iškydo beskaitydami sv. Raštą, kad nemokėjo su juo apseiti. Yra tokių sv. Rašto vietų, kurias tik tada gali suprasti, kada šventoji Dvasia per Bažnyčios ištarimą jas paaiškina.

Sv. Morkus minėja tris moteris: Mariją Magdalena, Jokubo Mariją ir Saliomę (Mork. 16, 1), sv. Mateušas minėjo tik dvi: Mariją Magdalena ir kitą Mariją (Mat. 28, 1). Sv. Liukas sako: "O buvo Marija Magdalena, ir Joana, ir Jokubo Marija ir kitos, kurios buvo su tomis, kurios sakė apaštalam." (Liuk. 24, 19). Sv. Jonas rašo: "Pirmą po subatos Marija Magdalena anksti atėjo, kol dar buvo tamsu pas kapą ir pamatė nuimtą nuo kapo akmenį. Tai-gi bėgo ir atėjo pas Simaną Petrą ir pas kitą mokinį, kurį Jėzus mylėjo, ir tarė jiedviem: Paėmė Viešpatį iš kapo ir nežinome, kur jį padėjo." (Jon. 20, 1—2).

Nořinčiam žmones suklaidinti gana lengva iš to išvesti, buk evangelistai tą patį dalyką nevienaipl liudija, bet tokis pasakymas būtų netiesa. Nei vienas Evangelistas neparasė visko ir nei vienas neparasė melo. Jų žodžius reikia išmintingai sudėti į krūvą, tada pasirodo, kaip kas buvo. Jie kiekvienas aprasė tą atsitikimą, kurį geriausiai patyrė.

Sv. Jonas buvo tas mylimasis Jėzaus mokinys, kuriam esant su Petru Marija Magdalena pasakė, jog kape nėra V. Jėzaus kuno. Ji tenai buvo dar prieš saulės užtekėjimą. Kitos moterys, kaip sv. Morkus liudija atėjo pas kapą jau saulei užtekėjus. Jų buvo trys. Kadangi ir Marija Magdalena jau buvo buvusi pas kapą, tai visų moterų liudijusių Kristaus atsikėlimą apaštalam buvo keturios: Marija Magdalena, Jokubo Marija, Joana ir Saliomė.

Kuomet V. Jėzus pasirodė nusigandusioms moterims, Magdalenos nebuvo su jomis. Pasakiusi sv. Petriui, kad kuno nėra kape, ji išgirdo, kad tai moterų plepalai.

Tuom tarpu parbėgo kitos išsigandusios moterys. Jos veikiausiai susitiko su Magdalena. Ta pasakė, kad apaštalas jos pranešimą pavadino plepalais. Tą pasakius Magdalena persiskyrė su jomis, nes ji norėjo butinai surasti prapuolusį lavoną. Anos tarėsi apaštalam nebesakyti nieko, kad ir jas nepavadinutų liežuvninkėmis. Joms taip sutarus apsieizėskė Jėzus, permainė baimę į džiaugsmą atkartojų paliepiamą pranešti apaštalam.

Nuėjusios jos rado nevien Petrą, bet ir Joną. Tas moterų pasakymas sv. Petriui buvo antras, o Jonui pirmas. Juodu dėjo pas kapą. Jonas labiau skubinosi, Petras dėjo lėčiau. Baigiant jiedviem apžiūrėti kapą atvyko ir Magdalena. Juodu ją paliko tuščiame kape. Čia ji rado du angelų, kuriuodu paklausė, ko ji verkė.

Atsigręžusi nuo angelų Magdalena išvydo V. Jėzų ir

nepažino jo mintydama, kad daržininkas. Jam ištarus jos vardą, Magdalena pamatė, jog Jėzus su ja kalba. Ji norėjo palytėti Jo kojas, bet Jis nesidavė. Nežinia, kodėl Jis davėsi kitoms, o jai nesidavė palytėti, tiktai dar kartą paliepė, kad atsikėlimą iš numirusių praneštų apaštalam.

Ta pačia diena atsikėlęs iš numirusių Išganytojas dar pasirodė sv. Petriui, grįžusiam iš kapo, dviem mokiniams ėjusiems į Emaus ir dešimčiai apaštalų vėlai vakare.

Kai kam gal užteiti klausimas, kodėl ne nuolat V. Jėzus buvo su mokiniais savo atsikėlimo dienoje? Pilną ir tikrą atsakymą tam klausimui sužinosime tiktai danguje, jei Dievas duos ten buti. Dabar galime tik spėlioti. Mums rodosi, kad visą laiką Jis perleido su Savo švenčiausiąja Motina vienodu. Ji daugiausiai buvo kentėjusi su Juo per tas tris dienas, tai jai prigulėjo ir daugiausiai pasidžiaugti su Juomi atsikėlusiu iš numirusių. Tečiau Evangelijoje nėra niekur paminėta, kad Jis jai pasirodė, nes Evangelijoje ne viskas yra parašyta, kas buvo.

Išsiūreję į Evangelijų pranešimą apie V. Jėzaus atsikė-

limą iš numirusių pasidžiaugkime tuo didžiausiu ir laimingiausiu atsikėlimu. Ne mirtis viešpatauja ant žmonių, o gyvenybė. Kėlėsi Kristus iš kapo, kėlėsimės ir mes iš numirusių. Ne savo galybe tą padarysiti, o V. Jėzaus nuopelnu ir jėgomis. Jis mūs amžiną mirtį pavertė laikinu miegu.

Jei kam rupi, kodėl moterys buvo pirmutinės Jo atsikėlimo liudininkės, tai atsiminkime, kad joms mažiausiai rūpėjo išnaudoti Jėzaus galybę ir mokslą asmeniniams tikslams. Jos nesvajėjo apie augštiasias Jo vietas Jo karalijoje. Jos nekaltino Jo už ką Jis davėsi nužudyti. Jos žinojo Jo mokslo gerumą ir del to vieno jos Jį gerbė. Todel ir Jis jas pagerbė.

Atsiminę šios dienos Evangeliją atnaujinkime savyje šitas tiesas: 1. Kad nesikėsintume sv. Raštą aiškinti be Bažnyčios pagalbos, kuri pareina iš sv. Dvasios. 2. Nesiskubinkime ir moterų pasakymus vadinti plepalais ir 3. Saugokimės progos išnaudoti Dievo apreikštiasias tiesas asmeniškai savo patogumams. 4. Džiaugkimės, kad Kristus pergalėjęs mirtį užpelnė atsikėlimą iš numirusių ir mums.

GERI PASIKALBEJIMAI.

I. Apie ką čia einasi?

Kiekvienas nori ką nors gero šiame pasaulyje padaryti. Ne kiekvienas gali plunksna platinti Dievo garbę, rašydamas naudingas knygas apsišvietimui ir artimųjų pamokimui. Ne kiekvienas gali išsakyti Dievo žodžio droną vertiems davinėti arba klausyklose mokyti gyvenimo kelio, nes tas pridera pašaukties ir išrinkties. Vienok kiekvienas gali sėti sėviškus Dieviško mokslo grūdus pasikalbėjimuose ir susėjimuose, kur tiktai proga pasitaikė.

Gal manote, kad jums traukiame prie diskusijų, idant su netikėliais ir bedieviais tikėjimiskus ginėsus varytumėte, prispaustumėte juos prie sienos ir jiems jų klaidas rodytumėte. Su blogos valios ir užsispyrusiu žmogumi iki galūniakados neprieisite. Dar labiau užkietės, jums išniekins, nes jam nerupi tiesos pažinimas ir priėmimas, bet "as idant jo viršus butų ir jums galėtų užgėdinti. Tai matome, kas buvo su Parizėjais. Pats V. Jėzus Savo dievišku mokslu juos pertikrindavo, o vienok jie neitkėjo ir savo klaidų nepametė. Kartais reikia ir jį ginėsus isikišti, bet be svarbių priežasčių prie to nereikia prileisti. Reikia, kuomet drąsus netikėlis galva pakelia ir pradeda žmones suvedžioti ir piktinti ir prieš kitus, ypač jaunesnius niekus pliankti, tuo tarpu nieks nedarysta tokiame burnos uždarinti. Tuomet vienas arba antras tinkamas žodis gali toki drąsuolį geriaus sutramdyti, negu ilgos diskusijos. Kuomet drąsuolis užgėdintas /nutils, galima tuomet kitiems žmonėms išaiškinti jo negerą pasieligimą ir klaidas parodyti ir savo sveiką nuomonę plačiau išdėstyti.

Prie ko tada mes jums raginame, ne tiek mes, kiek pats Išganytojas? Prie to, ką ir

rinį pjūtį renka. Kas Dievui tarnauja, tas negali velnią garbinti. Saugokimės mūsų namuose plepalų, apkalbų ir klaidingų įtarimų. "Aš tiktai tiesą kalbu, taip ne vienas teisinas, o kas tiesa tai ne nuodėmė." Ar dera tą viešai išstatyti, kas yra bjauru ir nemielia? Ar skalbinius, plovimus paskirtus kabina ant langų, idant visi matytų?

Šeimyna dievobaiminga, gyvenanti pagal Dievo mokslą yra sargu artimųjų garbės. Taippat tenai neišgirs kunigų apkalbų, paniekimo, pravadžiavimo jų plėšikais, vagimui paskirtus kabina ant langų, idant visi matytų? Šeimyna dievobaiminga, gyvenanti pagal Dievo mokslą yra sargu artimųjų garbės. Taippat tenai neišgirs kunigų apkalbų, paniekimo, pravadžiavimo jų plėšikais, vagimui paskirtus kabina ant langų, idant visi matytų? Šeimyna dievobaiminga, gyvenanti pagal Dievo mokslą yra sargu artimųjų garbės. Taippat tenai neišgirs kunigų apkalbų, paniekimo, pravadžiavimo jų plėšikais, vagimui paskirtus kabina ant langų, idant visi matytų?

Atsiminę šios dienos Evangeliją atnaujinkime savyje šitas tiesas: 1. Kad nesikėsintume sv. Raštą aiškinti be Bažnyčios pagalbos, kuri pareina iš sv. Dvasios. 2. Nesiskubinkime ir moterų pasakymus vadinti plepalais ir 3. Saugokimės progos išnaudoti Dievo apreikštiasias tiesas asmeniškai savo patogumams. 4. Džiaugkimės, kad Kristus pergalėjęs mirtį užpelnė atsikėlimą iš numirusių ir mums.

Gyvename ir dirbame tarp įvairių tikėjimų žmonių ir tarp tokių, kurie apie tikėjimą nei suprato neturi. Svetimtaučiai ir kitatikiškai žingeidžiai veizi į katalikus, o jų ne vienas turi palinkimą prie katalikų tikybos ir norėtų šį-tą sužinoti pas mus, ar tas, ar kitas yra tiesa, ką girdėjo ar skaitė iš eretikų knygų apie kunigus, apie vyskopus ir apie popėžius? Tyčionis nekartą pajudina kokį dalyką apie tikėjimą, klausdami, ką išgirs nuo katalikų? Tuo tarpu ką girdžia iš katalikų lupų? "Kas man kunigas, ar tikėjimas? Duok man ramybę su tikėjimu." Kad tiktai tą išgirstų, tai stebėtus ir ieškotų kito uollesnio tikėjimo išpažintojaus.

Bet nekartą daug blogiasias išgirsta: "Tai viskas kvailystė, tai kunigų prasimanymas, humbugas—eina jiems apie pinigų." arba tiems panašius žodžius ir pajuokimus tikėjimo. Ką-gi manys klaidatikis? Tai jau geriaus—manys sau—pasiliksiu prie to, į ką tikiu, negu palikti tokiu kataliku. Toliaus tokie klystantieji girdžia, kaip katalikai rugoja ant popėžius, ant vyskupų, ant pasninkų, su panieka atsiliepia apie sv. Mišias, apie išpažintį ir tt. Netikėliai taip girdėdami-katalikus kalbant, mano sau: koksai tai tikėjimas, kuris tokius žmones auklėna? Ar tai tas tikėjimas gali būti išgąningas, kursai mokina gerbti valdžią, popėžių laikyti, kaipo Kristaus vietininką, suvaldyti savo geidulius ir it. Tokie ir jiems panašūs klausimai ateina į galvą ne vienam netikėliui, ieškančiam tiesos kelio.

Viena nekatalikė mergina taip sykį paklausė savo draugės katalikės: "Klausyk, Marytė, aš iš tavęs stebiuos. Girdžiu nuolat bjaurias kalbas tų mūsų merginų, kurios kartu su mumis darbuojasi. Man tas taip įkirėjo, kad net koku darosi. Tu, Marytė, taip ramiai, ir liuosai užsilaukai, kaip butumei negirdžiantį tų visų plepalų. Ką tu darai, kad tavęs tas neapeina?"

"Nuo manęs jau daug gavo už tas kalbas," atsakė Marytė, "bet tas nedaug ką galbėjo. Todel toliaus taip darau, kaip mūsų kunigai, o ypač mano nuodemklauis pataria. Einu kaip pro balą ir stenriuosiu, kad nesuipurvinėau.

Angliškų kalboj yra laikraštis "Our Sunday Visitor." Jis labai populiariškas. Jį partraukia į kiekvieną anglišką katalikų Bažnyčią dideliais pundaiss, žmonės sekna dienais išėma visur, nes kunigai visumet paragina ir paaiškina jo svarbą. Tokiu budu žmonės pripranta prie gerų raštų skaitymo ir pamato kur yra tiesa.

Pakelin tankiai mintis prie savo Išganytojaus, maldaudama, kad mane savo malone saugotų nuo nuodėmių ir savo darau. Jus nekatalikai nežinote apie katalikų persekiojimus pirmais amžiais, kaip daug blogesniose aplinkybėse gyvenono, o vienok užlaikė tikėjimą ir dorą. Skaitome, kad šventos mergelės, vaikinai ir kiti kentėtojai tarp stabmeldžių gyvendami prie didesnių papiktinimų ir baisių persekiojimų užlaikė skaislybę ir už tikėjimą gyvastį šventė. Prievarata varė juos aukoti stabams, veizėti ir nepadorius paveiklus, klausyti begėdiškų kalbų ir tt., o vienok išėjo nekaltais ir nesuteptais iš tų visų daryimų. Matai tad, kad katalikų tikyba turi jiegas ir priemones užlaikyti dušią nesuteptą ir apsaugoti nuo pavojaus ir ramiai užsilaukyti laike tokių bjaurių kalbų." Reikia tiktai pasveikinti tokią išmintingą merginą ne tiktai už gerą, rimtą užsilaukymą, bet ir už gražų atsakymą.

Ištiesų ana nekatalikė galėjo daug ko pasimokyti nuo tos išmintingos merginos. M.

KATALIKIŠKA SPAUDA.

Gaila, kad tarp Lietuvių yra daug nesuipratusių ir neat-skiriančių balto nuo juodo. Jie klaidžioja po purvus, visokius šlamštus, žemos vertės raštus, kurie nieko svarbaus nerašo, tik vienus šmeizimus ant tikėjimo ir šiaip nepadorius dalykus. Netikusius raštų skaitytojai, nors ir vadinasi esą katalikai, bet jų tikėjimas yra lygus tam vilkui avies kailyje.

Mano išmanymu, mūsų Lietuvių katalikų veikėjai galėtų paimti gerą pavyzdį nuo kitatantių apšviestų katalikų. Kitatantių katalikams Bažnyčioj visumet yra aiškinama gera spauda ir spaudos galybė, o pas Lietuvius labai retai; kaip kur visai nieko apie tai nėra sakoma Bažnyčioje. Per tai daugumas Lietuvių katalikų visai neskaito katalikiškų raštų, nes nesupranta jų vertės ir visai priešingai mano apie katalikų spaudą. Lietuviai katalikai yra labai apkvailinti visokių tikėjimo priekų ir nesunilaukia, kas tą blogą įtekimę atidirbtų. Gyvu žodžiu yra kovojama prieš katalikišką spaudą Lietuvos tarpe, o nėra tarp mūsų gyvo žodžio užtariančio ją. Laikraštis gali apginti save tik tada, kada jis yra imamas.

Butų naudinga turėti tokį laikraštį kaip yra "Laivas," kuris išėina prie "Draugo." Tokis laikraštis turėtų būti išgąningas, kursai mokina gerbti valdžią, popėžių laikyti, kaipo Kristaus vietininką, suvaldyti savo geidulius ir it. Tokie ir jiems panašūs klausimai ateina į galvą ne vienam netikėliui, ieškančiam tiesos kelio.

Mano patarimu butų labai naudinga taip-pat daryti ir Lietuviams katalikams. Norint galima butų permaintyti

“Laivo” vardą kitu panašiu į “Our Sunday Visitor.” Lietuviškai būtų “Musų Sekundinio Lankytojas.” Taipgi galėtų tilpti tame laikraštyje ir vaikų skyrius. Parapijinių mokyklų gabesnieji mokiniai galėtų rašinėti į tą skyrių ir lavintis Lietuvių literaturoje. Tai-gi nereikėtų išleidinėti vaikams skiriamą laikraščio. Tat būtų geriausias budas praplauti katalikišką spaudą, nes tame laikraštyje būtų garsinami visi katalikų laikraščiai ir knygos. Taip-pat galėtų jame tilpti ir kitoki rimti apgarsinimai, kaip yra ir “Our Sunday Visitor.” Galėtų būti visokių klausimų ir atsakymų. Kaip dabar yra “Laive” ir kitokių aiškinimų apie katalikų Bažnyčią.

Ištikrųjų, tokis laikraštis daugumai prašalintų tamsumų ir parodytų tikrą kelią prie šviesos. Daug jaunimo susiturtėtų nuo ištautėjimo ir kitokių negeistinių žabangų. Daugumai priduoūt meilės Bažnyčios ir tėvynės ir būtų meilės ir šviesos nešiotojais, kas musų Lietuviams labai reikalinga. Ir daugumas išmokyti pagerbtį gerą spaudą ir pažintų jos svarbą bei tiesą. Jeigu tokis laikraštis įvyktų, tai aš aukočiau šimtą dolierių (\$100.00) tam tikslui, o jei reiktų, tai ir daugiau duocčiau. Malonėkite pasvarstyti apie tai.

Patyres.

Redakcijos Priešas. Šitas p. Patyrusio straipsnis yra geras, patrijotinis ir duoda gražių sumanymų. Tam gerbtinam vyrui rupi Lietuvių katalikų nauda ir geryne. Mes priitariame jam, nes ir patys emėme leisti “Laivą” turėdami mintyje angliško “Our Sunday Visitor” pavyzdį. Mes išsigalėjome išleisti tik vieną lapą. Jeigu atsirastų daugiau tokių geradarių kaip p. Patyres, tai “Laivas” pasidarytų panašesnis į “Our Sunday Visitor.” Laikraščio leidime lėšos daug reikišia.

Lietuvių dvasiškija suprato reikalą tokio laikraščio, kaip “Our Sunday Visitor” ir Pittsburghe Liepos 29 d., 1920 m. sutarė, kad neliktų nei vienos lietuviškai katalikiškos šeimynos be tikėjiminio populierio lapo. Ji spausdinti pavesta “Draugui.”

VIEŠA PADEKA “LAIVO” TVARKYTOJAMS.

Nuosirdžiai ačiu už jusų taip brangias mintis ir žinutes surankiotas iš plačių knygų ir kas trečiadieniais vis delmus pabertas “Laive.” Aš irgi gamu pasirinkti tų brangiųjų minčių, it “mannos” stiprinančios dušią, o dušiai esant stipriai ir kumas yra stiprus. “Laivas” yra mums būtina reikalingas kaip kumui maistas.

“Laivas” tai tiesiog balsamas tryškantis iš šaltinio Dievo malonių ir gaivinantis suvargusias žmonių sielas. Ką piktos valios žmonės, daugelyje musų buvo sužėdę, tą “Laivas,” pradėjęs plaukioti, sugydė ir belidnuodamas po platų žmonių sielų okeaną traukte traukia jas prie savęs kas kartą vis tobulindamas ir stipriau rėsdamas prie Dievo.

Norėčiau, kad Tamistos neuilstumėte tame šventame darbe, bet tolyn dar padidintumėte “Laivą.”

J. Rutkauskienė.

Redakcijos priešas. Ačiu Gerbiamai p. Rutkauskienė už gerą ir gražų paraginimą!

KATALIKIŠKOS ŽINIOS.

Amerika.

Denver, Colorado Kovo 18 d. Piktadariai iš kas žin kur gavę zakristijos raktą įėjo nakį į Sv. Rožančiaus bažnyčią, sugriovė altorių, sulaužė suolus, išsinešė kieliką ir kelis brangesniuosius žibintuvus. Viso labo nuostolių padarė už \$6,000. Sulyginus tą ką išsinešė su tuo ką sulaužė, atsiminus, jog sulaužymas užėmė daug laiko ir darbo neduodamas naudos piktadariams matyt, kad jiems labiau rupėjo išniekinti bažnyčią, o ne pasinaudoti patiemis. Daugelis spėja, kad tas darbas buvęs organizuotų fanatikų.

Colorado's fanatikai buvo pakurstę vieną savo legislaturos (teisdavybės) narį pakelti sumanymą apribojantį bažnyčioms Mišų vynu vartojimą ir uždedantį mokesčius ant to vyno. Po piktadarybės įvykusios bažnyčioje, minėtasis sumanymas tapo pakistas po stalu.

New Yorke Kovo 21 d. Katalikės merginos turi sudariusios Carroll Club, į kurį priklauso 6,500 narių. Jos surinko \$1,000 kad įteikus tuos pinigų Pranezų mokslininko Curie našlei. Curie buvo išradęs radiją 1905 m., bet jis tą išradimą priskaitė savo pačiam, kuri po vyro mirties nieko nebeišrado.

New Yorke arkivyskupas Patrick J. Hayes sugrįžo iš Rymo laivu Patria Kovo 15 d. Ant kranto susirinko daug žmonių pasitikti, nors vyskupas buvo telegrafavęs, kad to nedarytų. Laivą sulaukė kvartanroje, o arkivyskupą įsodino į mažesnį laivėlį, kuris priplaukė prie kranto 50th St. ir North River. Parvažiavęs namo arkivyskupas pasakė, kad išdavęs Sv. Tėvui raportą iš arkivyskupijos stovio, iš to ką katalikų kapelionai veikė karo metu, papasakojęs apie visų katalikų tarybą Amerikoje (Nat. Cath. Welfare Council), apie rengiamą Amerikoje katalikiškų Mišijų valdybą ir apie kitus smulkesnius dalykus.

Notre Dame, Ind. Čionai gyvena kun. Timothy Maher. Sausio 6 d. jis baigė devyniasdešimt savo amžio metus. Jis yra seniausias Sv. Kryžiaus kongregacijos vienuolis.

New York, Kovo 21 d. Tarp daugelio įvairių katalikiškų miesto draugijų ypatinga yra Sv. Ansgaro Sąjunga. Ji yra Skandinavijos katalikų draugija. Skandinavais vadiname tris grynai protestantiškas tautas Danus, Norvegus ir Švedus. Kartais prie jų priskaito ir Suomius arba Finus. Danų ir Norvegų yra dvi karalystės, bet viena kalba, kurią Norvegai vadina norvegiška, Danai—daniška. Visose trijose Skandinavų karalijose katalikų nėra pilnai nei 20,000. Todėl Skandinavų katalikų skaičius Amerikoje labai mažytis. Tečiau jų veikėjai Frode C. W. Rambusch, Alexander Amann ir Gustav Linder palaiko Sv. Ansgaro Sąjungą, kuri dalina katalikiškas knygas savo tautiečiams nekatalikams. Skandinavai yra drąsus ir darbštūs vyrai. Jie savo laikysią savo Sąjungą, kol jos narių skaičius nebūna mažesnis negu trys.

Chicago, Ill., Kovo 18 d. Mieste vakarykščiui prieš Ku-

čią (Gruodžio 22 d.), 1920 m. emė eiti protestantiškas laikraštis. Nuo trečios dienos Kaldėdų jis ejo kasdien ir vadinosi “American Daily Standard,” bet 66-tas numeris tapo paskutinis. Redaktorius J. Clover Monsma nusiskundžia dviem priežastimi pakirtusiom dienraščio gyvybę: dabartinė branguma ir krikščioniškų veikėjų paramos trukuma.

Boston, Mass., Kovo 21 d. Šimet pabandyta suskaičiuoti, kiek vyrų dalyvauja Gavėnios rekolekciuose laikomose katalikų bažnyčiose. Pasirodė, kad vieno tikrai didžiojo Bostono bažnyčiose rekolektantų vyrų buvo tarp 40 ir 50 tukstančių.

Philadelphia, Pa., Kovo 19 d. Subatoje čion laidojo miesto valdybos narį a. a. Jokubą F. Herrouą. Jis buvo majoro Moore bendradarbis ir vedė miesto pirkinį skyrių. Nabašninkas buvo katalikas, Kolumbo Vytis (Knights of Columbus), vietinės arkivyskupijos vyrų organizacijos darbuotojas veikėjas, Didžiųjų Brolių (Big Brothers) narys ir direktorius Benedict Service Club'o. Karo laiku nabašninkas buvo Katalikų Tarybos pasijustas į Prancuziją, kaip jos “laukinis sekretorius” (field secretary).

Washington, D. C., Kovo 21 d. Šventojo Tėvo pagirta Amerikos Tautinės Katalikų Gerovės Tarybos organizuota spaudos platinimą darbą labai parėmė Nekaltos Marijos Obolatų kongregacija. Dvidešimt penki jos kunigai aštuoniolikoje miestų trisdešimtyje parapijų šešiose valstijose laikė eilę pamokslų apie katalikišką spaudą. Tų pamokslų klausė didelė daugybė žmonių ir suprato reikalą remti katalikišką spaudą, kad tiesą apgynus nuo blogos spaudos klaidų.

Paryžius, Kovo 10 d. Prancuzijoje yra organizacija vadinama Sv. Pranciškaus Salezo Veiksmu (Oeuvre de St. Francis de Sales). Jos tikslas yra rinkti lėšas turtingose parapijose ir teikti jas vargstančioms. Ta organizacija pagarsino savo paskutinių metų apyskaitą. Iš jos pasirodė, jog organizacija aprupino 1,040 parapijų; suteikė pašelpo 2,800 katalikiškų mokyklų, pagelbėjo 520 prieglaudų ir šiaip labdarinių įstaigų; išsiuntinėjo 4,000 siuntinių, kuriuose buvo vien gerų knygų ir plonesnių spausdinių, paskleidė 105,000 egzempliorių, arba kopijų savo laikraštuko ir metų gale išdalino 260,000 egzempliorių savo kalendoriaus. Organizacijoje yra 200,000 narių pasidalinusių po visas parapijas. Nariai moka tik 5 santimus, tai yra vieną centą, pamėnesiui. Bet atsiranda labai stambių aukotojų, del to organizacijos išdala galėjo atkelti tokių didelių išlaidų. Nors Prancuzų skaičius apie 80 kartų didesnis negu Lietuvių Amerikoje, nors mes šiečiai turime tokių jau reikalų, kaip Prancuzų reikalai aprupinamieji minėtoms organizacijoms, tečiau neturime nei aštuoniasdešimtos dalies to, ką padarė Prancuzai.

New Yorke arkivyskupija turi katalikišką universitetą vadinamą Fordham Universitietu. Jis nori padidinti savo triobas ir įstaigas. P-nas John D. Ryan dovanojo \$10,000 per eilę savaitę. Studentai savo tarpe surinko \$85,000. Matyt nemažas universitetas, kad studentai galėjo surinkti tiek aukų.

Atkeliaujant įvairių tautų žmonėms iš Europos į Ameriką daug pasitaiko katalikų kelcių (Tarp 45 ir 65 nušimčių). Jau yra neviena katalikiška organizacija padedanti jiems, bet dabar Tautinė Katalikų Gerovės Taryba (National Catholic Welfare Council) padarė sutartį su imigracijos valdyba vesti tą darbą daugiau, sistematingiau ir naudingiau. Iki šiol yra susiorganizavę šitie skyriai: Gens Italica—Italams; Gaudelupos Sv. Panelės—Ispanams, Sv. Rapolo Draugija—Vokiečiams, Sv. Rožančiaus—Airiams; Belgijos Būras—Belgams; Sv. Juozapo namas—Lenkams. Lietuvių skyrius dar matyt neprisiršė prie bendro katalikų veikimo, kurį veda p. Michael J. Slatery. Jo tikslas yra neduoti ateivius išnaudoti beširdžiams žmonėms.

Hilnojaus katalikai rupinasi, kad vaikai auginami valstijos įstaigose, išėję iš jų neliktų be šeimynų. Perėtais metais tokių paleistų vaikų katalikams pasirupinus 151 gavo vietos šeimynose, o 83 tapo

pasavintais svetimų šeimynų vaikais. Per šešerius metus Namų Radimo Sąjunga (Home Finding Association) grąžino šeimynoms 591 vaiką, o pasavinimą parupino 184 vaikams. Daugiausiai tuomi užsiima Knights of Columbus ir jų direktorius teisėjas Edward Houlighan.

Prancuzija.

Paryžius, Kovo 10 d. Penkių viešpatijų darbininkų atstovai dalyvavo Tarptautinės Pramoninių Darbininkų Krikščioniškos Sąjungos posėdyje rengusiam ekonominių ir socialiai tarptautinio katalikų darbininkų organizacijos programą. Sumanymas tapo pakeltas seniaus susivaziavime, kuris įvyko Kolonijos (Koeln) mieste. Paryžinis suvažiavimas sutarė įgalinti savo sekretorių, kad intų rupintis sukelti tarptautinę katalikišką moterų darbininkų organizaciją. Krikščioniškoji Tarptautinė Pramonijos darbininkų sąjunga yra jaunutė. Ji užgimė tik pernai. Jos sekretorius yra Olandas iš miesto Utrecht, p. Serrarens. Prie jos jau priguli metalo, ukės, geležinkelio, audėjų, rubsiuvių, odos darbininkų ir raštinių veikėjų sąjungos (unijos). Naujai prisidėjo valgonių daiktų sandornieji pardavikų, tabako, triobų statymo darbininkų ir braižintojų sąjungos. Busiančio posėdis įvyks Ryme Gegužio 10 ir 11dd. Geistina, kad ir musų L. D. S. bei Lietuvos Darbo Federacija prisidėtų prie tos tarptautinės Sąjungos.

Jugo-Slavija.

Jugo-Slavijos katalikai sutarė savo karalijos sostinėje Belgrade pastatyti didelę ir gražią Sv. Kirilijaus ir Metodijaus bažnyčią. Nuo to laiko, kaip Slovakai, Chorvatai ir Bosniakai, t. y. įvairių rūšių Serbai susidėjo su senąja Serbija, katalikystė joje greitai kyla.

Friburgas (Sveicarija).

Vasario 16 d. Friburgo Lietuviai šventėme labai iškilmingai. Ir kaip nešvesti—tai musų nepriklausomo gyvenimo trijų metų sukaktuvės. Iš ryto susirinkome visi į Monte-Pleneau kopyltelę šv. Mišų išklausytų, padėkotų Visagaliiui, kad savo Apveizda teikėsi musų tautą prikelti į naują, nepriklausomą gyvenimą, veslamas ją, nors ir erškėčių takais, į savistovybę. Pamaldas atlaikė kun. Steponaitis; per šv. Mšias giedojo choras.

Antra iškilnės dalis—tai iškilmingas “Lituaniijos” viešbutij “Suisse” posėdis-koncertas. Iš Berno atvyko Lietuvos Pasiuintinys Sveicarijai, atsilankė taippat ir sveicintaučių-svečių. Turininga posėdžio koncerto programa su paskaitomis, prakalbomis, dainomis, deklamacijomis bei skambiniu fortepianu tęsėsi ketvertą valandų. Įspudis liko kilnus, malonus.

komisijos pirmininkas Prancuzijos parlamente. Korporacija susideda iš dviejų skyrių vadinamų sindikatais. Raštinių sindikato nariu gali būti kiekvienas Prancuzas, katalikas ir raštinnikas jei jis turi tas tris palytybes kruvoje. Laikraštinių sindikatas sunkesnis, nes į jį gali įstoti tiktai asmuo gyvenantis iš algos, kurią gauna iš laikraščio, jei jis yra laikraščio redakcijoje išbuvęs ne mažiau trijų metų.

Laikraštinių korporacija duoda savo nariams labai daug medžiaginės naudos, del to įstojimas į ją sunkokas. Kardinalas Du Bois, Paryžiaus arkivyskupas turi balso sindikato Taryboje ir naudojasi juomi atsįsdamas į posėdžius savo atstovų arkivyskupijos spaudos direktorių. Šiaip kunigai turi balso Taryboje tik tada, kada jie į ją yra išrinkti.

Kunigai ir Pinigai.

Klausimas. Apaštalu Darbuose 8, 20 pasakyta: “Tavo pinigai tebumie su tavim prapulčiai, kadangi mintijai Dievo dovaną turėti už pinigus.” Kaip Judošius pardavė Kristų už trisdešimt sidabrinių, taip kunigai parduoda Kristaus kuną už 10 dolierių. Meldžiu paaiškinti per “Draugą.” J. V.

Atsakymas. Kartais žmogus nusiduoda tiesos paaiškinimo klausius, o ištikrųjų nori tik tai ižeisti savo artymą skaudžiu žodžiu. Bet aš to nežuriu ir visiems mandagiai atsakau. Tamista bereikalo sakai, kad kunigai Kristaus kuną parduoda už dešimtis dolierių. Juk Tamista žinai, kad Sv. Sakramentą, arba V. Jėzaus Kuną ir Kraują kiekvienas žmogus kiekvienoje bažnyčioje priima dovanai. Tamista pirma buvai parašęs vieną skaitlinę, bet ją ištryne ir paskui rašei kitą, kad aštriau išeitų. Tamistos laiške yra neapsakomai daug piktumo. Aš išbraukiau visus nelabuosius žodžius palikdamas tik tiek, kiek klausimui reikėjo, kad būtų aiškus.

Visas piktumas susidarė del dešimties dolierių. Tamista žinai, kad ta dešimtis dolierių yra ne už Jėzaus kuną, o tik yra parapijos nario mokeskis. Parapija yra draugija. Ji turi reikalų, jai reikia pasistatyti pamaldoms triobą, reikia tai triobiai pirkti langų, kad būtų užvežti, reikia pirkti anglių, kad žiema būtų šilta. Tai-gi už dešimt dolierių parapijiečiai gauna suolą, kad galėtų atsistėsi pamaldų laiku, gauna stogą ties galva, gauna šilumos. Tiktai Biblijos Studentai taip apkvaillino kai-kuriuos žmones, kad tie suolus, sienas, langus, anglis ir kitus parapijos perkamuosius daiktus vadiną Jėzaus Kunu. Vieną nelaimingą biblijų mokinį Chicagos teismas pripažino bepročiu, bet ne ką viršaus proto beturi ir tie vargo draugai, kurie nesupranta, kad parapijos boilerį reikia kurinti anglimis, o ne Dievo dovanomis gaunamomis dykai. Juk visi žino, kad už parapijiečių sudedamus dolierius perkamos anglis. Suolai ir kiti toki daiktai kas metai įvardijami parapijos apyskaitoje išlaidų skyriuje.

Bilikas.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI.

Kada Velykos 1921 Metais?

Klausimas. Mano pati davatka. Ji skaito “Draugą” ir sako, kad šimet Velykos bus Kovo 27 d. Aš esu šviesus darbininkas ir skaitau “Naujienas.” Jų spaustuvė neseniai rašė esant nepigi bet gera. Aš bobai aiškiai parodžiau “Naujienų” kalendoriaus šmetinį lapą, kur parašyta: “Katalikų Bažnyčios Šventės.”

4 Kazimiero
12 Verbų nedėlia
19 Juozapo
20 Velykos.
Kas aišku, to negali nei “Draugas” užginti. Norėčiau matyti kaip išsisuks kuniginis laikraštis?

G. Bakanas,
“Naujienų” Skaitytojas.

Atsakymas. Tiesą “Draugas” negali užginti, kad “Naujienų” kalendorius 1921 metams Velykos perkeltos į Verbų sekmadienį, o Verba-pastatyta vieną savaitę aug-

ščiau. Vargas susidaro vien iš to, kad pasaulis neklauso “geros” spaustuvės darančios klaidas prie Halsted stryčio, o švenčia Velykas vėliau, būtent Kovo 27 d.

Redakcijos priešas. Klausimas yra tikras, bet žymiai sutrumpintas. Nuo savęs į jį įdėjome ištrauką iš “Naujienų” kalendoriaus.

Kunigai ir Pinigai.

Klausimas. Apaštalu Darbuose 8, 20 pasakyta: “Tavo pinigai tebumie su tavim prapulčiai, kadangi mintijai Dievo dovaną turėti už pinigus.” Kaip Judošius pardavė Kristų už trisdešimt sidabrinių, taip kunigai parduoda Kristaus kuną už 10 dolierių. Meldžiu paaiškinti per “Draugą.” J. V.

Atsakymas. Kartais žmogus nusiduoda tiesos paaiškinimo klausius, o ištikrųjų nori tik tai ižeisti savo artymą skaudžiu žodžiu. Bet aš to nežuriu ir visiems mandagiai atsakau. Tamista bereikalo sakai, kad kunigai Kristaus kuną parduoda už dešimtis dolierių. Juk Tamista žinai, kad Sv. Sakramentą, arba V. Jėzaus Kuną ir Kraują kiekvienas žmogus kiekvienoje bažnyčioje priima dovanai. Tamista pirma buvai parašęs vieną skaitlinę, bet ją ištryne ir paskui rašei kitą, kad aštriau išeitų. Tamistos laiške yra neapsakomai daug piktumo. Aš išbraukiau visus nelabuosius žodžius palikdamas tik tiek, kiek klausimui reikėjo, kad būtų aiškus.

Visas piktumas susidarė del dešimties dolierių. Tamista žinai, kad ta dešimtis dolierių yra ne už Jėzaus kuną, o tik yra parapijos nario mokeskis. Parapija yra draugija. Ji turi reikalų, jai reikia pasistatyti pamaldoms triobą, reikia tai triobiai pirkti langų, kad būtų užvežti, reikia pirkti anglių, kad žiema būtų šilta. Tai-gi už dešimt dolierių parapijiečiai gauna suolą, kad galėtų atsistėsi pamaldų laiku, gauna stogą ties galva, gauna šilumos. Tiktai Biblijos Studentai taip apkvaillino kai-kuriuos žmones, kad tie suolus, sienas, langus, anglis ir kitus parapijos perkamuosius daiktus vadiną Jėzaus Kunu. Vieną nelaimingą biblijų mokinį Chicagos teismas pripažino bepročiu, bet ne ką viršaus proto beturi ir tie vargo draugai, kurie nesupranta, kad parapijos boilerį reikia kurinti anglimis, o ne Dievo dovanomis gaunamomis dykai. Juk visi žino, kad už parapijiečių sudedamus dolierius perkamos anglis. Suolai ir kiti toki daiktai kas metai įvardijami parapijos apyskaitoje išlaidų skyriuje.

Ponas J. V. skaitė Apaštalu Darbų knygą bet turbut ne visą. Toje knygoje parašyta: “Kiek tik buvo laukų ar namų savininkų pardavę atnešdavo kainas to kas parduota ir padėdavo apaštalam pas kajas.” (Apaštalu Darbai 4, 34). Laukai ir namai, kuriuos pardavę žmonės sunėdavo pinigų į bažnyčią budavo brangesni negu šandie dešimtis dolierių. Nežinia nuo katro galo Tamsta emei skaityti Apaštalu Darbų knygą, kad priejei prie aštunto perskyrimo, o nematei ketvirtjo. Jei atbulai skaitai, tai atbulai ir supratai; del to ir kunigus Judošiu prilyginai. Išniekinai ir musų laikraštį rašydamas: “Aš skaitau laikraštį “Draugą,” kad mažai geresnis už Judošį.” Ką beniekinęs kitus

pasiklausk tamista pats, save kam esi artymesnis, ar kunigams ar Judošiu? Rodosi, kad ne kunigams.

Klausimas. Man būtų labai svarbu žinoti šitą tikėjimo dalyką:

Kaip turi būti piešiami Prikrizotojo Viešpaties Jėzaus paveikslai—ar galva pasvyrus į dešinę pusę, ar į kairiąją. Sutikau daugelį žmonių įdomaujančių šituo klausimu; vieni sako vienaip, kiti antrai, ir nežinia katrų tiesa.

Man rupi tai žinoti da ir praktikos žvilgsniu. Mes pardavinėjame rožančius ir kryželius, tai nevisi žmonės nori pirkti; sako, netinka Išganytojaus paveikslas. Jeigu žinotum, kuris Išganytojaus paveikslas yra tikras, tai vis tiek negerų rožančių nepardavinėčiau.

Prašau paaiškinti.
Povylas Petrauskas.

Atsakymas. Keturi Evangelistai aprašo V. Jėzaus mirtį ant kryžiaus. Trys pirmieji: šv. Mateušas (27, 50), šv. Morkus (15, 37) ir šv. Liukas (23, 46) visai neminėja galvos nulenkimo. Tiktai ketvirtasis, šv. Jonas sako: “Ir nulenkęs galvą atidavė dvasią” (Jon. 19, 30). Pasakyta “nulenkęs,” bet nepasakyta į kurią pusę. Tai-gi šventame Rašte visai neįžymėta ar į dešinę, ar į kairę pasviro V. Jėzaus galva jam bimirštant.

Taippat ir nerašytame padavime nėra to paaiškinta. Todėl visi kryželiai ir kryžiai yra geri, ar jie rodo V. Jėzaus galvą palinkusią į vieną pusę ar į kitą.

Gerai yra ir kryžiai, kuriuose V. Jėzaus galva visai nepalinkusi, nes jie rodo Išganytoją dar gyvą tebėsantį ant kryžiaus.

Kun. P. Bučys.

Klausimas 1. Ką reiškia ant dangaus gaisro laike kryžius. Aš pats Lietuvoje tą mačiau pirm trylikos metų.

P. Viršilas.

Atsakymas 1. Jeigu deganti namai yra kryžiuviui sustatyti, o pasitaiko ties jais žemi debesys, tai ir pažaras atsimušantis debesyje gali išrodyti kryžias. Kartais pažaras gali pasidaryti kryžias, kada degančioji trioba nėra kryžiava, jei ji ne visa dega tik mažais euančiais skersai vieną kito. Rečiau pasitaiko bet gali pasidaryti kryžias pažaras ant dangaus, kuomet ugnies šviesa atsimuša į dviejų debesų žonus, o paskui nuo jų dviejų atsimuša ant trečio augštesnio debesies.

Tankiausiai kryžiuvi šviesų danguje buva visai be gaisro, tankiausiai žiemos metu ir visomet šiaurų pusėje. Tat vadinasi šiaurės aušra. Jos šviesos būra įvairių įvairiausių, todėl pasitaiko ir kryžių. Bet tas kryžiumas nieko nereikiška kaip ir kitokios išvaizdos.

Klausimas 2. Kas buvo kur ir kokiais metais tas, kuris sustatė Lietuvių tautos himną.

P. Viršilas.

Atsakymas 2. Lietuvių tautos himne yra žodžių ir yra gaidų arba giesmės balsų įvairumo, kurį vadina melodija. Žodžius tautiniam Lietuvos himnui sustatė daktaras Vincas Kudirka paskutinėje devyniolikto šimtmečio dešimtyje. Kudirka tada gyveno Šakiuose, kur dabar yra apskričio valdyba perkelta į Šešupinio Naumiesčio. Mūsų tautinio himno melodija yra pasiskolinata iš vokiškos dainos. (Daugiau bus).